

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1589. usque ad annum 1595 - Una Cum Criticis R.P.
Honorati A S. Maria Carmel. Discalc. Observationibus In Historiam
Ecclesiasticam Abbatis Fleurii

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118669

§. 22. Germaniæ tumultus ob Argentinensem Episcopatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67252](#)

Sæcul. XV. mini millesimum sexcentesimum secundum tunc Genevensis Episcopus Christo,
A.C. 1592.

& Ecclesiæ plus quam septuaginta hereticorum millia lucrifecit.

§. XXII.

Germaniæ tumultus ob Argentinensem Episcopatum.

*Thu. l. 104.
Lett. Card.
Offic. t. I.
lett. 34.
pag. 489.*

Hoc anno in Germania ingentes suffitabantur motus occasione nata ex obitu Comitis de Manderscheit Argentinensis Episcopi, qui die secunda Maji senio gravis in oppido Tabernarum vitam cum morte commutabat. Post mortem ejus cum Successor ejus diligendus esset, præprimis de loco in quo electio fieri debebat, inter suffragatores minime conveniebat; quippe Majorum Religioni addicti Tabernis, Protestantes vero in Urbe, ut conventus indiceretur, postulabant, quamobrem cum contendentium animi incalescere cœpissent, Imperator ad Canonicos perscribebat, se brevi missurum Legatos, qui Sede vacante, nequid Diæcesis detrimenti capiat, illam administrent: insuper idem Senatui præcepit, ne Canonicis pacem turbantibus opem ferret. Attamen Protestantes numero superiores spreto Cæsaris imperio die trigesima Maji habito conventiculo animi sui propositum Catholicis manifestabant, mox que

que ad electionem procedebant, ac Sæcul XVI.
A.C. 1592.
præprimis Doctor Joannes Pappus con-
scenso suggestu ad suffragatores oratio-
nem habuit ex Epistola B. Pauli ad Ti-
motheum Discipulum suum de virtuti-
bus, ac conditionibus boni Episcopi dis-
serens, ubi eos hortabatur, ut illum
eligant, qui nullo sectario veneno in-
fectus, sed sanæ doctrinæ sit addictus,
prout ea in sacris literis, Apostolicis-
que scriptis, in tribus primariis Sym-
bolis, quatuor Synodis Oecumenicis,
& in confessione Augustana traditur.
Finita concione, & premissis Protestan-
tium more precibus, in suffragia
itur, eliturque concordibus votis
Joannes Georgius Brandenburgicus non-
ni si quindecim annorum Princeps, qui
tamen hanc electionem ratam se ha-
bere per procuratores professus, ad om-
nia loca Diæcesi subjecta, Præfectos,
ac Magistratus literas dabat, atque il-
lis, ut ipsi tanquam Episcopo, ac legi-
timo Principi obtemperarent, impera-
bat: viciissim vero Canonici Catholici,
qui Tabernis erant, cum Legatos a Cæ-
fare, prout promiserat, mittendos fru-
stra expectarent, diem nonam Junii eli-
gendo alteri Episcopo constituunt, eam-
que dignitatem Carolo Lotharingio Car-
dinali, qui jam pridem hunc Episco-
Hist. Eccles. Tom. LI. R patum

Sæcul XVI. patum ardenter concupiverat, con-
A.C. 1592. ferunt.

Hic etiam impositum onus non sine animi sui lætitia acceptat, cum vero in sui Episcopatus possessionem, more solemnii missus esset, arces, ac ditio-
nis suæ castra, quæ Senatus jamjam
Joannis Georgii Brandenburgici nomine
vi occupaverat, sibi restitui petiit, mi-
nitatus, si ipsi satisfacere renuerent, se
jus suum armis prosecuturum. Senatu-
igitur parere renuente Lotharingius de-
cem millium exercitum contraxit, at-
que utrinque sæpius pugnatum, nil ta-
men decisum, ubi frustra etiam Cæsa-
ris Legati, necnon Helvetiorum Pagi
suas interposuere partes; quapropter
Cæsar, cum omnes hasce concordiae vias
eludi cerneret, sua auctoritate utendum
ratus, feialem Argentinam ablegat, qui
Capitulum, & Senatum hortaretur, ut
arma deponerent, militem Sacramento
solverent, & controversiam Cæsaris ju-
dicio, ejusque Deputatis hanc in rem
nominandis, dirimendam relinquerent:
Imperator ergo ad componenda eorum
dissidia ob Lotharingium Cardinalem
exorta, nominat Deputatos, iique nume-
ro erant sex, qui anno sequenti Dia-
cesis regimini prospicientes prohibe-
bant, ne quicquam immutaretur, sed
ultimum judicium decisioni Cæsareæ
sus

suæ Majestatis relinquetur: nihilominus hæc lis nonnisi Anno post Christum natum millesimo sexcentesimo quarto penitus decisa fuit.

Sæcul. XVI.**A.C. 1592.**

§. XXIII.

Alii tumultus in Saxonia ob Religio- nis diversitatem exorti.

Non minus hoc eodem anno Domini *Thuan. l. c.*
millesimo quingentesimo nonagesi- Spond. hoc
mo secundo in Religionis negotio gra- ann. n. 13.
 ves tumultus in Saxonia Calvinistas in-
 ter, & Lutheranos oriebantur; quippe
 cum Fridericus Guilielmus Saxonie
 Administrator quemdam conventum
 Torgaviæ celebraret, Provinciæ Ordi-
 nes postulabant. I. Auctoritate Prin-
 cipis famosi Sacramentariorum libelli
 prohibeantur, atque in auctores cuncti
 Magistratus poenam irrogent. II. Sin-
 gularis inquisitio ac diligentia adhibea-
 tur, ut Calvinianorum latentium, ac
 se dissimulantium ratio ineatur, atque
 a Scholis, Ecclesiis, ac administratio-
 ne publica removeantur. III. Theo-
 logi, qui carcere detinentur, tanquam
 perjuri, & a concordiae formula, cui
 subscriperunt, perfide descifcentes, ac
 criminum complices rursus interrogentur.
 IV. Administrator in juvenis Prin-
 cipis institutione summam curam adhi-
 beat, virumque doctum, pium, & re-

R 2 ligioni